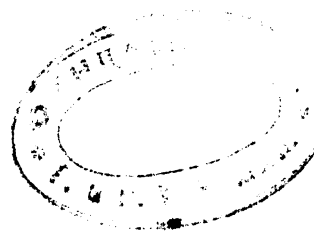

RÓD GEDIMINA.

U 134
6

RÓD GEDIMINA

DODATKI I POPRAWKI

do dzieł

Hr. K. STADNICKIEGO:

„Synowie Gedymina“, „Olgierd i Kiejstut“ i „Bracia Władysława Jagiełły“,

przez

313-662

JÓZEFA WOLFFA.

31-2246

KRAKÓW.

W Drukarni Wł. L. Anczyca i Spółki,
pod zarządem Jana Gadowskiego.
1886.

NAKŁADEM AUTORA.

Hr. Kazimierz Stadnicki w znakomitych swoich pracach nad synami Gedimina i Olgerda¹⁾, dość pesymistycznie odniósł się do całego szeregu kniaziów, którzy we współczesnych źródłach występują jako krewni Jagajły lub Witowda. Kniaziów tych p. Stadnicki albo całkiem pominął, albo starał się połączyć ze znanymi już osobistościami. Nie obchodzi p. Stadnickiego występujący w XIV i XV-tym wieku kniaziowie Pińscy, gdyż według słów jego, niczem zresztą nieusprawiedliwionych, „Pińsk ze śmiercią Narimonta przeszedł w inne rody“²⁾. P. Stadnicki przytacza dokumenty gdzie w liczbie braci Jagajły i Witowda występują kniaziowie Fedor Ratneński, Wasil Piński, Szymon Stepański i Jerzy Słucki³⁾. Pierwszy jest u niego księciem Ruskim (!); dlaczego inni trzej w tak bliskim pokrewieństwie z domem panu-

¹⁾ Synowie Gedymina wielko-władcy Litwy. Monwid-Narymunt-Jewnuta-Koriat. We Lwowie 1881. (Tom I. wyd. drugie); Tom II. Lubart książę Wołyński. Lwów 1853.

Olgerd i Kiejstut synowie Gedymina w. księcia Litwy. We Lwowie 1870. Bracia Władysława Jagiełły Olgierdowicza. We Lwowie 1867.

Dodatki i poprawki do dzieła Bracia Władysława Jagiełły.

²⁾ Synowie Gedymina I. 62.

³⁾ Tamże I. 21; Bracia Wład. Jagiełły str. 33.

VI

jącym pozostawali? — nad tem się p. Stadnicki nie rozwodzi. Książ Dowgold jest u niego jedną osobą z Dowgirdem wojewodą Wileńskim ¹⁾ a kniaziowie Jamuntowicze identyczni z Jewnutiewiczami ²⁾.

Chociaż kroniki Ruskie do synów Olgerda z pierwszej żony liczą Fedora, tem nie mniej p. Stadnicki istnienia jego nie przyznaje, identyfikuje tego Fedora z innym Olgerdowiczem — Wiguntem ³⁾, a natomiast do synów Olgerda zalicza urojonego Minigaję ⁴⁾. Powyższe twierdzenie p. Stadnicki opiera na rodowodzie książąt Litewskich ułożonym w XVI-tym wieku ⁵⁾. Według nas jednak rodowód ten zasługuje na daleko większą wiarę, gdy wspomina o pochodzeniu współczesnych mu kniaziowskich rodzin, które wówczas o swoim pochodzeniu jeszcze świeżą posiadały tradycją, niż gdy podaje fakty odnoszące się do XIV-go wieku. Tymczasem p. Stadnicki według tego rodowodu wylicza synów Olgerda, a nie przyznaje pochodzenia od Gedimina kniaziów Koreckich, Pińskich, Trubeckich, Czartoryskich, Kobryńskich i Sanguszków.

Nie mając bynajmniej zamiaru zmniejszać niezaprzeczonej wartości prac p. Stadnickiego, ani powtarzać, tak po mistrzowsku przez niego nakreślonych monografij kilkunastu postaci historycznych, uważamy jednak, że dzieła jego nie wyczerpały przedmiotu. Uzupełnienie badań p. Stadnickiego nad potomkami Gedimina jest zadaniem niniejszej pracy.

¹⁾ Synowie Gedymina I. 198.

²⁾ Tamże 81.

³⁾ Bracia Wład. Jagielly str. 241—242.

⁴⁾ Tamże 304.

⁵⁾ Patrz. niżej str. 5 przypis 1.